

Αρχιερατικό συλλείτουργο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού και κουρές μοναζουσών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 27 Δεκεμβρίου το πρωί, εορτή του Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχιδιακόνου Στεφάνου, τελέστηκε αρχιερατικό συλλείτουργο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού Ημαθίας.

Προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** και μαζί του συλλειτουργήσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Βύβλου, Βοτρυών και Όρους Λιβάνου κ. Σιλουανός** από το Πατριαρχείο Αντιοχείας. Επίσης λειτούργησε ο Πανοσιολογιώτατος **Αρχιμ. κ. Ελισσαίος**, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας και άλλοι κληρικοί, ενώ παρέστησαν αντιπροσωπίες Ιερών Μονών.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τελέστηκαν δύο κουρές δοκίμων αδελφών της Μονής οι οποίες έλαβαν τα ονόματα Γερασίμη και Ιερωνύμη.

Τέλος, καθόλη τη διάρκεια των ιερών ακολουθιών τέθηκαν σε προσκύνηση των πιστών αποτμήματα ιερών λειψάνων του Αγίου Στεφάνου που θησαυρίζονται στην

Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βύβλου προ της απόλυσης ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη για την αγάπη και φροντίδα με την οποία περιβάλλει την αδελφότητα της Αγίας Κυριακής και του προσέφερε ένα αρχιερατικό εγκόλπιο για την επέτειο τριάντα χρόνων αρχιερατίας του, αφού δεν κατέστη δυνατόν, λόγω των γεγονότων, να παραβρεθεί στις πρόσφατες εορταστικές εκδηλώσεις. Επίσης προσέφερε έναν ιερατικό σταυρό στον Καθηγούμενο κ. Ελισσαίο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καί ἐκ τῆς συγγενείας σου, καί δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω».

Μόλις προχθές ἐορτάσαμε τήν κατά σάρκα γέννηση τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ καί εἶδαμε νοερά τόν ἀστέρα νά λάμπει ἐπάνω ἀπό τό ταπεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ὑποδηλώνοντας τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ-Λόγου στή γῆ.

Σήμερα ὅμως, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, γινόμεθα θεατές μιᾶς ἄλλης λάμπσεως, αὐτῆς πού φώτισε τό πρόσωπο τοῦ νεαροῦ διακόνου Στεφάνου, ὅταν ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τῶν Ἰουδαίων ὁμολογοῦσε τήν πίστη του στόν Χριστό, ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα τοῦ κόσμου, ὥστε «πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου».

Καί γιά νά ἀποδείξει ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος σέ ὅσους τόν κατηγοροῦσαν ποιός πράγματι εἶναι ὁ Χριστός, ἀναφέρθηκε στήν ἱερά ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τούς ὑπενθύμισε τήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ πρός τόν Ἀβραάμ νά φύγει ἀπό τή πατρίδα του καί ἀπό τούς συγγενεῖς του καί νά πορευθεῖ στόν τόπο πού θά τοῦ ὑποδείξει ὁ ἴδιος ὁ Θεός. «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καί ἐκ τῆς συγγενείας σου, καί δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω».

Κάθε ἄλλος στή θέση τοῦ Ἀβραάμ δέν θά ὑπήκουε στήν πρόσκληση αὐτή. Πῶς νά ἐγκαταλείψει κανεῖς τόν τόπο του καί τούς οἰκείους του καί νά πορευθεῖ πρός ἕνα τόπο ἄγνωστο καί μάλιστα χωρίς νά γνωρίζει ποιός ἀκριβῶς εἶναι αὐτός ὁ Θεός πού τόν καλεῖ;

Καί ὅμως ὁ Ἀβραάμ ὑπήκουσε στήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ, ὄχι γιατί ἦταν ἐπιπόλαιος, ἀλλά γιατί εἶχε πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Ἔτσι ἀξιώθηκε νά γίνει γενάρχησ τοῦ Ἰσραήλ καί νά δεῖ νά ἐκπληρώνονται στή ζωή του οἱ ὑποσχέσεις πού τοῦ ἔδωσε στή συνέχεια ὁ Θεός.

«Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καί ἐκ τῆς συγγενείας σου, καί δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω».

Αὐτήν τήν πρόσκληση πού ἀπηύθυνε πρὸς τόν Ἀβραάμ ὁ Θεός, τήν ἀπηύθυνε μέ ἕναν διαφορετικό τρόπο καί πρὸς τόν πρωτομάρτυρα καί ἀρχιδιάκονο Στέφανο, καλώντας τον νά ἀφήσει τήν πίστη τῶν πατέρων του, τόν Ἰουδαϊσμό, καί νά πιστεύσει στόν Χριστό. Καί ἀκόμη τόν κάλεσε νά θυσιάσει τή ζωή του, γιά νά μήν ἀρνηθεῖ τήν ἀγάπη του στόν Χριστό, καί ἐγκαταλείποντας τήν ἐπίγεια Ἱερουσαλήμ νά λάβει ὡς ἀνταμοιβή τήν ἐπουράνια.

Τήν ἴδια αὐτή πρόσκληση ἀπηύθυνε ὁ Θεός καί πρὸς ἐσᾶς, πού ἐνδυθήκατε σήμερα μέ τή θέλησή σας τό μοναχικό ἔνδυμα, καί μέ ἀπόλυτη πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό ἀκολουθήσατε τήν πρόσκλησή του καί ἐγκαταλείψατε τήν κοσμική πολιτεία γιά νά ζήσετε τή μοναχική. Ἐγκαταλείψατε καί ἐσεῖς τή συγγένειά σας, γιά νά πορευθεῖτε ἐκεῖ πού θά σᾶς ὑποδείξει ὁ Θεός. Γιατί ἡ μοναχική ζωή δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ἔξοδος τοῦ πιστοῦ ἀπό τόν κόσμον, προκειμένου νά φθάσει ἐκεῖ, ὅπου θά τόν ὀδηγήσει τό χέρι τοῦ Θεοῦ. Ἡ μοναχική ζωή εἶναι ἡ ἀπάρνηση τῶν συγγενῶν, προκειμένου νά ἀκολουθήσει ὁ μοναχός χωρίς δεσμεύσεις καί ἐξαρτήσεις τήν ὁδό τοῦ Κυρίου.

Ἐξοδος τοῦ μοναχοῦ ἀπό τόν κόσμο ἢ ξενιτεία, ὅπως τήν ὀνομάζουν οἱ Πατέρες, δέν νοεῖται ὅμως μόνο ἡ τοπική μετακίνησή του ἀπό τόν τόπο στόν ὁποῖο γεννήθηκε καί ζοῦσε, καί ὅπου ζοῦν οἱ οἰκεῖοι του. Ἐξοδος εἶναι καί ἡ ψυχική ἀπομάκρυνση ἀπό ὅλα ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἀπασχολοῦν καί ἐνδιαφέρουν τόν ἄνθρωπο καί τόν κρατοῦν συνδεδεμένο μαζί τους καί δέν τόν ἀφήνουν νά ἀκολουθήσει ἀπερίσπαστος τόν Χριστό, νά τόν ἀγαπήσει ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος του.

Ἐξοδος ἀπό τή γῆ εἶναι ἀκόμη ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀπομάκρυνση τοῦ μοναχοῦ ἀπό τά πάθη, τίς ἀδυναμίες, τίς ἐπιθυμίες καί τό θέλημά του, γιατί ὅσο αὐτά ὑπάρχουν ἀποτελοῦν ἐμπόδια καί ἀνασταλτικούς παράγοντες γιά νά πορευθεῖ πρὸς τή γῆ, τήν ὁποία θά τοῦ δείξει ὁ Θεός.

Ἐξοδος ἀπό τή συγγένειά του εἶναι νά ἀπεκδυθεῖ τόν παλαιό ἄνθρωπο καί νά ἐνδυθεῖ «τόν νέον, τόν κατά Θεόν κτισθέντα», γιά νά κατοικήσει «τήν γῆ τῶν πραέων», γιά νά γίνει καί αὐτός συμπολίτης τῶν ἁγίων καί πολίτης τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, «ἥς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός», καί νά φθάσει «εἰς τήν ποθεινὴν πατρίδα».

Μπορεῖ ὅλα αὐτά νά ἀκούονται πολλά ἢ δύσκολα, ἡ πίστη ὅμως καί ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Θεό τά κάνει ὅλα δυνατά, ἀρκεῖ ὁ μοναχός νά θελήσει νά κάνει ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στό δικό του. Νά κάνει καθαρὴ ὑπακοή στή Γερόντισσα καί στόν πνευματικό του πατέρα, μέ τή βεβαιότητα ὅτι αὐτοὶ διερμηνεύουν τό

θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καί θά τόν ἀνταμείψει γιά τήν ὑπακοή του.

Σήμερα κάνατε τό πρῶτο καί ἀποφασιστικό βῆμα στόν δρόμο πρός τή γῆ, τήν ὁποία ὑποσχέθηκε ὁ Θεός στήν πρόσκλησή του πρός τόν Ἀβραάμ, ἀλλά καί πρός ἑσᾶς, λαμβάνοντας μέ τή χάρη καί τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας μας τό μοναχικό σας ὄνομα καί τό μοναχικό σας ἔνδυμα, τά ὁποῖα δηλώνουν τήν ἔξοδό σας ἀπό τόν κόσμο. Λάβατε τά ὀνόματα δύο μεγάλων συγχρόνων Ἀγιορειτῶν ὁσίων, τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου καί Μικραγιαννανίτου καί τοῦ ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ Σιμωνοπετρίτου. Καί οἱ δύο διακρίθηκαν γιά τή μεγάλη ὑπακοή τους, γιά τήν ταπείνωσή τους, γιά τήν ἀγάπη στήν ἄσκηση καί τήν προσευχή, γιά τήν ὑπομονή τους καί τόν διηνεκῆ ἀγώνα τους ἐναντίον τῶν πάσης φύσεως πειρασμῶν. Γι' αὐτό καί ἀξιώθηκαν ἀπό τόν Θεό ὄχι μόνο νά λάβουν πλούσια τή χάρη του, ἀλλά καί νά ἁγιαστοῦν καί νά θεωθοῦν, καί προσφάτως νά τιμηθοῦν καί ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τό ὁποῖο ἀνέγραψε τά ὀνόματά τους στό Ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μελετήστε, παρακαλῶ, τή ζωή τους, ἐμπνευσθεῖτε ἀπό τό παράδειγμά τους, ἀκολουθεῖστε τά βήματά τους στόν δρόμο τῆς μοναχικῆς ζωῆς, πού ὁδηγεῖ τόν μοναχό καί τή μοναχή, πού τόν βαδίζει μέ σταθερότητα, μέ ταπείνωση, μέ προσευχή καί κυρίως μέ ἀπόλυτη καί ἐνσυνείδητη ὑπακοή στόν Θεό, στόν ἁγιασμό τῆς ψυχῆς του καί στή θέωση.

Μήν ἀφήσετε τόν ἑαυτό σας νά στραφεῖ «εἰς τά ὀπίσω», νά ἐπιθυμήσει ὅ,τι ἐγκατέλειψε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, διότι «οὐδεὶς βαλὼν τήν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτον καί βλέπων εἰς τά ὀπίσω εὐθετός ἐστίν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Βαδίστε μέ ἀπόλυτη ὑπακοή στόν Γέροντα καί τή Γερόντισσά σας καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τίς πρεσβεῖες τοῦ ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ Σιμωνοπετρίτου καί τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου καί Μικραγιαννανίτου, τίς εὐχές τοῦ πνευματικοῦ σας πατρός καί καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας π. Ἐλισαίου, καί τῆς Γερόντισσάς σας, τή βοήθεια καί τή συμπαράσταση ὅλης τῆς Ἀδελφότητος ἀλλά καί τοῦ Ἐπισκόπου σας, θά φθάσετε στήν αἰώνια πατρίδα, ἐκεῖ ὅπου ζεῖ καί εὐφραίνεται τόσο ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἅγιος πρωτομάρτυς καί ἀρχιδιάκονος Στέφανος καί ἡ ἅγια Κυριακή, ὅσο καί οἱ δύο μεγάλοι ὄσιοι, τῶν ὁποίων τά ὀνόματα ἀπό σήμερα θά φέρετε, οἱ ὄσιοι Γεράσιμος ὁ Ὑμνογράφος καί Μικραγιαννανίτης καί Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνοπετρίτης. Νά ἔχουμε τίς εὐχές τους, νά σᾶς σκέπουν καί νά σᾶς καθοδηγοῦν, μαζί μέ τίς εὐχές τῆς Γερόντισσάς σας καί τοῦ Γέροντα καί τήν ἀγάπη ὅλη τῆς Ἀδελφότητος.

